

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 1. sušca 1848.

List 9.

Godce. *)

Povsod me poznajo,
De tiček sim zvit,
Veseljé imajo
Med sé me dobit'.
Jim pravim, jim lažem,
Se sméjam, norim,
Pa norce jim kažem,
De v gosli dobim.

Domá skor nikoli
Me viditi ni,
Le rójim okoli,
Kjer kej mi diši.
Na vsak' ženitnini
Nar prvi sim svát,
Se rajši per vini,
Kér pijem ga rád.

Nevésti, ženinu
Perliznit' se znam,
Očét' starašinu
Obilno čast dam.
Norčije uganjam,
Pa larmo igram,
Povsod se perklanjám,
Kjer upat' kej 'mam.

Jo réžem, zavijam
Basist, trobentač,
K tlam s peto perbijam
Piskač alj škripac.
Kaj maram? zvergljati
Znañi tako lepó,
Ni tréba se bati,
De b' dolgčas mi b'lo.

Jez Orfeja, Pana
Posnémam obá,
Ki godca mi znana
Nar perva sta b'la.
Tud Baha spoštujem,
Kér p'jancov je Bog,
Le k njemu zdihujem
Me réšit' 'z nadlog.

V adventu in posti
Za mizo tičim,
Uniram slabosti,
Se stradat' učim.
U dimnik obésim
Trobénto in bas,
Pa žalostno pésem
Prepévam na glas.

Po čévah me grize,
V trebúhu boli,
Kér prazne so mize,
Želodec medli.
Ni vina, ni kruha,
Klohás in mesá,
Per ognji se kuha
Mi sók iz ovsa.

Oštéva, obéra
Me žena terdó,
Roti in zadira
Se na-me gerdó.
Debéle požiram,
Pa voljno terpím,
Z lažmi se podpirám, —
S tim ženo krotím.

Po svétu kar lazim
Bogát nisim bil,
Kér druž'ga ne pazim,
Kot de bi ga pil.
Če struna se glasi,
Se sučem z betám
U drugim pa časi
Potégnem s pesám.

J. Žemlja.

Kmetijska šola za mlade in stare.

Še nekaj od časa za setev.

(Dalje.)

V naših krajih se sploh začne novo življenje ali kaljenje rastlin spomladi, kadar je po Romirjevim gorkoméru 6 do 10 stopinj (ali gradov) gorkote; celolétna rast terpi sploh okoli 190 dni, injenja v jeseni, kadar gorkomér spet le 6 stopinj gorkote kaže.

Če tedej kmetovavec spomladi, pred ko imenovana gorkota nastopi, pomladanjske sémena seje ali sadi, mu ne bojo berz kalile, ampak bojo delj časa mervte v zemlji ležále, marsikteri nevarnosti podveržene; tedej naj umni kmetovavec nikdar poprej sejati ali saditi ne začne, predin ni saj 6 stopinj gorkote. Gorkoto kaže gorkomér, kteriga so gosp.

Vertovc v svoji kemii bolj na tanjko popisali, mi tukej le to povémo, de okoli 1. gorkotne stopnje se led tajati začne.

Ozimine naj se pav jeseni zadnji čas en tedden poprej v zemljo spravijo, predin gorkota zopet na 6 stopinj pade, sicer se rastljine ne morejo pred zimo dovelj ukoreniniti, torej v nevarnost pridejo zmerzniti.

Sémena gojzdnih drevés, ktere navadno po 4 do 6 tednov v zemlji ležé, predin kaliti začno, naj se sejejo mesca véliciga travna ali rožniga cveta, zato kér takrat tudi v višji ležečih gojzdnih primerjena gorkota nastopi, in kér se takrat ni več bati, de bi preseljivni ptiči sémena pozobali. Sploh so zgodnje setve boljše od poznih.

Težke zemljiša naj se spomladi pozneje, v jeseni pa bolj zgodaj obsejejo, kér se spomladi

*) To dobrovoljno pesmice je zložil rajnki gosp. fajmošter Jožef Žemlja, za slovenščino vés vnét pesnik. Po Krajskim se sliši pogosto prepévati; kér pa dozdej mende še ni bila nikjer natisnjena, smo jo po željah častitiga gosp. L. P. radi izročili Vredništvo.